

พระราชบัญญัติว่าด้วยการทหาร
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยาอมราวาส

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวชิริน

ตราไว้ ณ วันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจะปรับปรุง
กฎหมายที่เกี่ยวแก่การรับราชการทหารเสียใหม่ เพื่อให้
เหมาะแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รับราชการทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน
พุทธศักราช ๒๔๘๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้
ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่
มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) วิธีนับอายุให้ถือพุทธศักราชที่เกิดเป็นเกณฑ์เสมอ
ไป เกิดในพุทธศักราชใด ให้นับหนึ่งปีบริบูรณ์จากพุทธ
ศักราชนั้น ถ้าไม่ปรากฏปีเกิด ให้คณะกรรมการอำเภอ
ท้องที่เป็นผู้กำหนด

(๒) “ทหารกองเกิน” หมายความว่า ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ สิบแปดปีบริบูรณ์ถึงสามสิบปีบริบูรณ์ และได้ลงบัญชีตาม มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ วรรค ๑ แล้ว

(๓) “ทหารกองประจำการ” หมายความว่า ผู้ที่ขึ้น ทะเบียนกองประจำการจนกว่าจะได้ปลด

(๔) “ทหารกองหนุนประเภทที่ ๑” หมายความว่า ทหารที่ปลดจากกองประจำการ โดยรับราชการกองประจำ การครบกำหนดตามพระราชบัญญัติ

(๕) “ทหารกองหนุนประเภทที่ ๒” หมายความว่า ทหารที่ปลดจากกองเกินตามมาตรา ๓๕ หรือปลดจากกอง ประจำการตามมาตรา ๓๖

(๖) “พื้นราชการทหารประเภทที่ ๑” หมายความว่า ทหารซึ่งถูกปลดโดยที่ ได้รับราชการในชั้นต่าง ๆ จนครบ กำหนด หรือโดยที่พิการทุพพลภาพหรือมีโรคซึ่งไม่สามารถ จะรับราชการทหารได้ ในระหว่างรับราชการตามพระราชบัญญัติ

(๗) “พื้นราชการทหารประเภทที่ ๒” หมายความว่า ทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ที่มีอายุสี่สิบหกปีบริบูรณ์แล้ว หรือ นายทหารซึ่งถูกปลดโดยถูกถอด หรือออกจากยศสัญญาบัตร

มาตรา ๕ ภูมิฐานะของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ย่อมมีได้แต่เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

(๒) บุคคลใดที่มีบิดาหรือถ้าบิดาถึงแก่กรรมแล้ว มีมารดาหรือถ้าทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรมแล้ว มีผู้ดูแลแทนบิดามารดา มีภูมิฐานะอยู่ในอำเภอใด ให้ถือว่าภูมิฐานะอยู่ในอำเภอนั้น

(๓) ถ้าภูมิฐานะไม่ปรากฏ ให้ถือว่าภูมิฐานะอยู่ในอำเภอท้องที่ที่อยู่

(๔) ถ้าปรากฏว่าบุคคลใดไม่มีที่อยู่ปกติเป็นหลักแหล่ง หรือเป็นผู้ครองชีพในการเดินทางไปมาปราศจากสำนักหลักแหล่งที่ทำการงาน พบตัวในท้องที่อำเภอใด ให้ถือว่าภูมิฐานะอยู่ในอำเภอนั้น

(๕) บุคคลที่มีความประสงค์จะย้ายภูมิฐานะมาอยู่ในอำเภอที่ตนตั้งทำการหาเลี้ยงชีพประจำอยู่ หรือมีถิ่นที่อยู่เป็นหลักฐานก็ย่อมย้ายได้ โดยแจ้งความจำนงด้วยตนเอง ต่อคณะกรรมการ อำเภอท้องที่ที่ตนมีความประสงค์จะย้ายภูมิฐานะเข้ามานั้น

ให้คณะกรรมการอำเภอท้องที่ใหม่ทำการสอบสวน เมื่อพิจารณาเห็นว่าผู้ขอย้ายไม่ประสงค์จะหลีกเลี่ยงการรับราชการ

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๘๑

ทหาร ก็ให้รับแจ้งการย้ายภูมิลำเนาของบุคคลผู้นั้นและออกใบรับให้ แล้วแจ้งต่อไปให้คณะกรรมการอำเภอท้องที่เดิมทราบภายในกำหนดสามสิบวัน

มาตรา ๖ การเรียกและการตรวจเลือกคนเข้าเป็นตำรวจกองประจำการตลอดถึงการยกเว้นและการปลดตำรวจซึ่งอยู่ในกองประจำการ ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับการเรียกและการตรวจเลือกคนเข้าเป็นทหารกองประจำการ การยกเว้นและการปลดทหาร

การเรียกคนเข้ากองประจำการเป็นตำรวจ ให้กระทรวงมหาดไทยทำได้โดยตกลงกับกระทรวงกลาโหม การตรวจเลือกคนเข้ากองประจำการเป็นตำรวจในท้องที่ที่ไม่มีการตรวจเลือกคนเข้าเป็นทหารกองประจำการนั้น ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดตั้งคณะกรรมการตรวจเลือกและคณะกรรมการชั้นสูงขึ้น

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ผู้ชายที่มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย มีหน้าที่รับราชการทหารด้วยตนเองทุกคน

มาตรา ๘ การรับบุคคลเข้าเป็นทหารกองประจำการให้กระทำด้วยวิธีเรียกมาตรวจเลือก หรือจะรับเข้าเป็นทหารกองประจำการโดยวิธีอื่นก็ได้

การรับบุคคลเข้าเป็นทหารกองประจำการจะไม่กระทำในบางท้องที่ก็ได้

มาตรา ๙ ทหารกองเกินที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ถึงสามสิบปีบริบูรณ์ อยู่ในระหว่างที่จะต้องเข้าเป็นทหารกองประจำการ เมื่อต้องเข้ากองประจำการก็ให้อยู่ในชั้นต่าง ๆ เป็นลำดับ ดังนี้

กองประจำการสองปี

กองหนุนชั้นที่ ๑ เจ็ดปี

กองหนุนชั้นที่ ๒ สิบปี และ

กองหนุนชั้นที่ ๓ หกปี

วันเริ่มรับราชการทหารกองประจำการนั้น ให้นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นต้นไป เมื่ออยู่ในกองประจำการครบกำหนดแล้วให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๑ ตามลำดับชั้นจนปลดพ้นราชการทหารประเภทที่ ๑ ส่วนผู้ที่มีคุณวุฒิพิเศษหรือมีเหตุการณ์พิเศษ จะให้อยู่ในกองประจำการน้อยกว่าสองปีก็ได้

ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดพร้อมด้วยสัสดีจังหวัดออกหนังสือสำคัญให้แก่ทหารที่ถูกปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๑ ไว้เป็นหลักฐาน

หนังสือสำคัญนี้หากชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ เพื่อรับใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมไม่เกินฉบับละหนึ่งบาท

มาตรา ๑๐ นักเรียนทหาร เมื่อมีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์ให้ขึ้นทะเบียนกองประจำการ ถ้าต้องออกจากนักเรียนในขณะที่อยู่ในกองประจำการยังไม่ครบกำหนด ให้ส่งตัวไปรับราชการในกรมกองทหารจนกว่าจะครบกำหนด

มาตรา ๑๑ นายทหารสัญญาบัตรประจำการต้องขึ้นทะเบียนกองประจำการและรับราชการในกองประจำการจนครบกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กระทรวงกลาโหมจะส่งปลดเป็นนายทหารประเภทอื่น ถ้าถูกถอดหรือออกจากยศสัญญาบัตร ก็ให้ปลดพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒

การแบ่งประเภทนายทหารสัญญาบัตรนั้น แล้วแต่กระทรวงกลาโหมจะกำหนด

มาตรา ๑๒ บุคคลที่ได้ลงบัญชีที่อำเภอตามมาตรา ๑๖
วรรค ๑ และมาตรา ๑๗ แล้ว หรือทหารกองเกินหรือทหาร
กองหนุน ถ้าย้ายที่อยู่เปลี่ยนตำบล ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะ
กรรมการอำเภอท้องที่ เว้นแต่เจ้าบ้านที่ผู้นั้นย้ายออกไปและ
ย้ายเข้ามาจะได้แจ้ง แทนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา
นี้แล้ว ถ้าไปอยู่ต่างตำบลชั่วคราวเกินกว่าสามสัปดาห์ ให้
แจ้งต่อคณะกรรมการ อำเภอ ท้องที่หรือกำนันท้องถิ่นที่ตนมา
อยู่ชั่วคราวนั้น แล้วกำนันแจ้งต่อคณะกรรมการอำเภอให้
คณะกรรมการอำเภอที่ได้รับแจ้งออกไปรับให้ แล้วให้แจ้ง
ต่อไปยังคณะกรรมการอำเภอที่ผู้นั้นอยู่เดิมทราบ .

ทั้งนี้ให้แจ้งต่อกันภายในกำหนดสามสัปดาห์ นับตั้งแต่
วันที่ได้ย้ายออกไป หรือย้ายเข้ามาอยู่ในท้องที่นั้นหรือวัน
รับแจ้ง

หมวด ๒

การยกเว้น

มาตรา ๑๓ บุคคลดังต่อไปนี้ยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการ
ทหารกองประจำการ คือ

(๑) พระภิกษุที่มีสมณศักดิ์หรือที่เป็นเปรียญ และ
นักบวชในพระพุทธศาสนาแห่งนิกายจีนหรือญวนที่มีสมณศักดิ์

(๒) คนพิการทุพพลภาพ ซึ่งไม่สามารถเป็นทหารได้

(๓) บุคคลซึ่งไม่มีคุณวุฒิที่จะเป็นทหารได้ณะเพาะบาง
ท้องถิ่น ตามที่กระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทยได้
ตกลงกัน

มาตรา ๑๔ บุคคลดังต่อไปนี้ให้ลงบัญชีทหารกองเกินไว้
แต่ไม่เรียกเข้ากองประจำการในยามปกติ คือ

(๑) พระภิกษุสามเณรหรือนักบวชในพระพุทธศาสนา
แห่งนิกายจีนหรือญวน ซึ่งเป็นนักธรรมหรือสามเณรเปรียญ
ตามที่กระทรวงธรรมการได้รับรอง

(๒) นักบวชศาสนาอื่น ซึ่งมีหน้าที่ประจำในกิจของ
ศาสนาตามที่กระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทยจะได้
ตกลงกันกำหนดขึ้นและออกใบสำคัญให้ไว้

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) ครูที่ประจำทำการสอนหนังสือหรือวิชาการต่าง ๆ
ซึ่งอยู่ในความควบคุมของกระทรวงธรรมการ ตามที่กระทรวง
กลาโหมกับกระทรวงธรรมการจะได้ตกลงกันกำหนดขึ้น และ
คณะกรรมการจังหวัดได้ออกใบสำคัญให้ไว้

(๕) บุคคลที่ได้แปลงชาติเป็นคนไทยตามกฎหมาย

(๖) บุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาของศาลครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ดี เมื่อต้องโทษจำคุกรวมกันตั้งแต่สิบปีขึ้นไป หรือบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาของศาลให้ส่งตัวไปอยู่ในเขตที่อื่นมีกำหนด

มาตรา ๑๕ บุคคลที่พ้นจากฐานะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ (๒) และ (๔) เมื่อใด ต้องแจ้งด้วยตนเองต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือทำการประจำ และให้คณะกรรมการอำเภอออกใบรับให้ ถ้าผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่อำเภออื่น ให้คณะกรรมการอำเภอที่ได้รับแจ้งแจ้งต่อไปยังคณะกรรมการอำเภอที่เป็นภูมิลำเนาของผู้นั้น
ทั้งนี้ให้แจ้งภายในกำหนดสามสัปดาห์

หมวด ๓

การลงบัญชีที่อำเภอ

มาตรา ๑๖ บรรดาผู้ชายที่มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมายเมื่อมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์ในปีใด ต้องไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีที่อำเภอท้องที่ซึ่ง เป็น ภูมิลำเนา ของ ตน ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของปีนั้น

ผู้ใดไม่สามารถจะไปลงบัญชีด้วยตนเองได้ ต้องให้มีบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และพอจะเชื่อถือได้ ไปแจ้ง

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๘๓

แทนตน แล้วให้คณะกรรมการอำเภอสอบสวนให้แน่ชัดเพื่อ
ลงบัญชีไว้ ถ้าไม่มีผู้แทนให้ถือว่าผู้นั้นหลีกเลี่ยงชัดเจน

ผู้ที่ได้ลงบัญชีแล้ว ให้คณะกรรมการอำเภอออกใบสำคัญ
ทหารกองเกินหรือใบรับให้ไว้เป็นหลักฐาน

หากใบสำคัญชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อคณะกรรมการอำเภอทันทีเพื่อรับใบใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมไม่เกิน
ฉบับละห้าสิบบาท

มาตรา ๑๗ บุคคลที่ข้ามได้ลงบัญชีที่อำเภอพร้อมกับ
คนชั้นปีเดียวกันเพราะเหตุใดๆ ก็ดี ถ้าอายุยังไม่ถึงสามสิบหก
ปีบริบูรณ์ ให้ปฏิบัติทำนองเดียวกับมาตรา ๑๖ ภายในกำหนด
สามสิบวันนับตั้งแต่วันที่สามารที่จะปฏิบัติได้ แต่ถ้าคณะ
กรรมการ อำเภอจะเรียกตัวมาลงบัญชีก็ยอมทำได้ โดยไม่ต้อง
คำนึงถึงกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว

ผู้ที่ได้ลงบัญชีตามมาตรานี้แล้ว ให้ถือว่าเป็นทหารกอง
เกินตั้งแต่วันลงบัญชี แต่ถ้าผู้นั้นมีอายุสามสิบปีบริบูรณ์
แล้วให้ลงบัญชีเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๑๘ บุคคลตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๓)
ให้ยกเว้นไม่ต้องลงบัญชี

มาตรา ๑๕ บุคคลดังต่อไปนี้ไม่ต้องไปแสดงตนต่อคณะกรรมการอำเภอตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ คือ

- (๑) สามเณรเปรียญ
- (๒) ผู้ที่อยู่ในระหว่างควบคุมหรือคุมขังของเจ้าหน้าที่

หมวด ๔

การเรียกคนเข้ากองประจำการ

มาตรา ๒๐ บุคคลที่อยู่ในกำหนดออกหมายเรียกมาตรวจเลือกเข้าเป็นทหารกองประจำการนั้น คือ ผู้ที่เป็นทหารกองเกิน

มาตรา ๒๑ การที่จะเรียกทหารกองเกินเข้ารับราชการกองประจำการเมื่อใด อายุใดบ้างและกี่ครั้งนั้น ให้กระทรวงกลาโหมเป็นผู้กำหนดแล้วแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นทราบ

มาตรา ๒๒ เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งการเรียกทหารกองเกินจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายต้องการแล้ว ให้ส่งคณะกรรมการอำเภอออกหมายเรียกทหารกองเกินตามบัญชีตั้งบัญชีไว้ในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาตรวจเลือก

มาตรา ๒๓ ทหารกองเกินที่ถูกเรียกต้องมาให้คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือกตามกำหนดหมายนั้น และต้องนำใบสำคัญทหารกองเกินกับประกาศนียบัตรหรือหลักฐานการศึกษาวิชาต่าง ๆ มาแสดงด้วย ถ้าไม่มาให้ถือว่าหลีกเลี่ยงขัดขืน เว้นแต่

(๑) ข้าราชการที่ได้รับคำสั่งของผู้บังคับบัญชาโดยปัจจุบันทันด่วนให้ไปราชการอันสำคัญยิ่ง หรือไปราชการต่างประเทศโดยคำสั่งของเจ้ากระทรวง

(๒) นักเรียนซึ่งออกไปศึกษาวิชาต่างประเทศ โดยอยู่ในความปกครองทั้งฝ่ายวิชาและความประพฤติของผู้ดูแลนักเรียนไทยของรัฐบาลสยามสำหรับประเทศนั้น ๆ

(๓) เกิดเหตุสุดวิสัย

(๔) ไปเข้าตรวจเลือกที่อื่น

(๕) บัวยไม่สามารถจะมาได้ โดยได้จัดให้ผู้แทนตั้งกล่าวไว้ในมาตรา ๑๖ มาแจ้งต่อคณะกรรมการตรวจเลือกในวันตรวจเลือก

ตามที่กล่าวใน (๑) และ (๒) ต้องได้รับการผ่อนผันจากกระทรวงกลาโหมเฉพาะคราว

หมวด ๔

• การตรวจเลือกคนเข้ากองประจำการ

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการตรวจเลือกมีหน้าที่ตรวจเลือกทหาร กองเกิน เข้ารับราชการ เป็นทหารกองประจำการ ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้ คือ

กรมการจังหวัด ๑ คน

กรมการอำเภอ ๑ คน

สัสดีจังหวัดหรือผู้แทน ๑ คน

นายทหารสัญญาบัตร ๑ คน

นายแพทย์ทหารหรือแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ คนหนึ่งหรือหลายคน

ถ้าให้มีคณะกรรมการชั้นสูงซึ่งรัฐมนตรี เจ้ากระทรวงตั้งขึ้น เพื่อพิจารณา ตัดสินเหนือคณะกรรมการตรวจเลือกอีกชั้นหนึ่งประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้ คือ

เจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่น ๑ คน

เจ้าหน้าที่สัสดี ๑ คน

เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ๑ คน

กรรมการชั้นสูงนี้ต้องไม่ใช่คนเดียวกับ กรรมการตรวจเลือก คำตัดสินของคณะกรรมการชั้นสูงเป็นคำตัดสินเด็ดขาด

มาตรา ๒๕ เมื่อได้คัดคนที่ยกเว้นด้วยเหตุต่าง ๆ ออกแล้ว ถ้ามีจำนวนทหารกองเกินที่จะรับราชการเป็นทหารกองประจำการได้มากกว่าจำนวนที่ฝ่ายทหารต้องการ ให้ผ่อนผันแก่ประเภทบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลที่จำเป็นต้องหาเลี้ยงบิดาหรือมารดาซึ่งพิการทุพพลภาพหรือชราจนหาเลี้ยงชีพไม่ได้และไม่มีผู้อื่นเลี้ยงดู แต่ถ้ามีบุตรหลายคนจะต้องเข้ากองประจำการพร้อมกัน คงผ่อนผันให้คนเดียว ตามแต่บิดาหรือมารดาจะเลือก

(๒) บุคคลที่จำเป็นต้องหาเลี้ยงบุตรซึ่งมารดาตายหรือไร้ความสามารถหรือพิการทุพพลภาพ และบุคคลที่จำเป็นต้องหาเลี้ยงน้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาซึ่งบิดามารดาตาย ทั้งนเมื่อบุตรหรือน้องนั้นยังไม่บรรลุนิติภาวะและไม่มีผู้อื่นเลี้ยงดู

(๓) บุคคลที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาวิชาชีพชั้นสูง ตั้งจะได้กำหนดนามและเงื่อนไข สำหรับสถานศึกษานั้น ๆ ไว้ในกฎกระทรวง

(๔) ผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือตลอดเวลาที่เป็นผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือ ตามรายนามที่กระทรวงธรรมการได้ยื่นต่อกระทรวงกลาโหม

เล่ม ๕๕ หน้า ๕๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๘๐

(๕) ผู้ประกอบการอาชีพใด ๆ เมื่อได้กระทำด้วยกำลังแรงกำลังความคิดประกอบด้วยกำลังทรัพย์ของตนเอง และผลที่ได้หรือเสียไปเป็นของตนเองโดยแท้ ทั้งได้เสียภาษีหรืออากรไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงสำหรับอาชีพนั้น ๆ ทั้งนี้ผ่อนผันให้ละเพาะในรอบสิบสองเดือนนับตั้งแต่วันที่ได้เสียเงินค่าภาษีหรืออากรแล้วเป็นต้นไป

ผู้อ้างสิทธิตาม (๑) (๒) หรือ (๕) แห่งมาตรานี้ ต้องร้องขอผ่อนผันต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ก่อนวันตรวจเลือกเข้ากองประจำการไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่ในกรณีพิเศษซึ่งมิใช่ความผิดของผู้ร้อง และผู้ร้องต้องร้องต่อคณะกรรมการตรวจเลือกในวันตรวจเลือกตามมาตรา ๒๖ อีกครั้งหนึ่ง คณะกรรมการอำเภอต้องสอบสวนหลักฐานไว้เสียก่อนวันตรวจเลือกเพื่อคณะกรรมการตรวจเลือกจะได้ตัดสินใจได้ทันที การขอผ่อนผันตาม (๓) และ (๕) เจ้ากระทรวงต้องส่งรายงานต่อกระทรวงกลาโหม ก่อนวันตรวจเลือกเข้ากองประจำการไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ถ้าไม่สามารถจะผ่อนผันพร้อมกันทั้ง ๕ ประเภทได้ เพราะจะทำให้คนไม่พอจำนวนที่ฝ่ายทหารต้องการ ให้ผ่อนผันคนประเภทที่ ๑ และที่ ๒ รวมกันก่อน ถ้าคนยังเหลือจึงผ่อนผันคนประเภทที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ เป็นลำดับไป ถ้า

จำนวนคนในประเภทใด จะผ่อนผันไม่ได้ทั้งหมด ต้องให้คน
ประเภทนั้นจับสลาก

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้ที่ถูกเรียกมาตรวจเลือกเห็นว่า ตน
ควรจะได้รับยกเว้นหรือผ่อนผัน ต้องนำหลักฐานมา
แสดงต่อคณะกรรมการตรวจเลือกก่อน จับสลากหรือก่อน
กำหนดให้เข้ากองประจำการ ในกรณีที่ไม่มีกำจับสลาก มิ
ฉะนั้นให้ถือว่าหมดสิทธิที่จะได้รับการยกเว้นหรือผ่อนผัน

มาตรา ๒๗ ในการตรวจเลือกคนเข้ากองประจำการนั้น
ถ้าผู้ที่ต้องเข้ากองประจำการเห็นว่าคณะกรรมการตรวจเลือก
ตัดสินไม่ถูกต้องหรือไม่ยุติธรรม ก็ให้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ
การชั้นสูงได้ แต่ให้ส่งผู้นั้นเข้ากองประจำการก่อน จนกว่า
จะได้รับคำตัดสินของคณะกรรมการชั้นสูง

มาตรา ๒๘ ทหารกองเกินผู้ใดไปทำมาหาเลี้ยงชีพอยู่
ในอำเภออื่นชั่วคราว ถ้าได้รับหมายเรียกและไม่สามารถ
จะไปตามหมายนั้นได้ เพราะไม่มีคำพาหนะหรือจะไปไม่
ทัน ผู้นั้นต้องรีบแจ้งต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ที่ไป
อยู่ชั่วคราวนั้นในเมื่อได้รับหมายเรียกทันที เมื่อคณะกรรมการ
อำเภอานั้นสอบสวนได้ความจริง ก็ให้เข้ารับการตรวจ
เลือกพร้อมกับคนในอำเภอท้องที่ที่ไปอยู่ชั่วคราว แต่ถ้า

ในอำเภอท้องที่นั้นได้ทำการตรวจเลือกแล้ว ให้คณะกรรมการ
การอำเภอรีบจัดส่งผู้นั้นไปรับการตรวจเลือกยังอำเภอท้องที่
ใกล้เคียงตามที่เห็นสมควร

ให้คณะกรรมการอำเภอท้องที่ที่รับเข้าตรวจเลือกแจ้งต่อ
คณะกรรมการอำเภอท้องที่ที่ออกหมายเรียก

มาตรา ๒๘ ทหารกองเกินที่ถือว่าหลีกเลี่ยงจัดชั้น ไม่
มาให้คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือกนั้น ถ้าไม่
จัดชั้นเป็นการเป็นทหารกองประจำการ ก็ให้ส่งผู้นั้นเข้ากอง
ประจำการในปีนั้นหรือปีต่อไปโดยไม่ให้จับสลาก

มาตรา ๓๐ ทหารกองเกินที่ถูกเข้ากองประจำการ ให้
รับชั้นทะเบียนกองประจำการโดยไม่ชักช้า

ทหารกองประจำการต้องรับราชการประจำอยู่ในหน่วย
ทหารตามที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารจะกำหนดให้

มาตรา ๓๑ ทหารกองเกินหรือทหารกองหนุนมีหน้าที่เข้า
รับการระดมพลเข้าฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความ
พร้อมพร้อม

การระดมพลให้กระทำโดยพระราชาคณะผู้ใหญ่ ส่วนการ
เรียกเข้าฝึกวิชาทหารหรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม
ให้ฝ่ายทหารมีอำนาจกระทำได้ตามที่เห็นสมควร

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๕๕

การเรียกเข้ารับราชการทหารทั้ง ๓ ชนิดนี้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเป็นผู้เตรียมการและอำนวยความสะดวกทั้งสิ้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นเป็นผู้เรียกและส่งทหารเข้ารับราชการตามความประสงค์ของราชการทหาร

การผ่อนผันเกณฑ์ทหารบางประเภทที่ไม่ต้องเรียกเพื่อรับการฝึกวิชาทหาร และทดลองความพร้อมให้เป็นที่ไปตามกฎหมายกระทรวง

มาตรา ๓๒ ทหารกองเกินและทหารกองหนุนที่ถูกเรียกเข้ารับราชการ ตามมาตรา ๓๑ ต้องอยู่ในวินัยทหารเหมือนทหารกองประจำการ

มาตรา ๓๓ ทหารกองเกินหรือทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ปีใด ถูกเรียกเข้ารับการระดมพลหรือเข้าฝึกวิชาทหาร ถ้าได้ชำระเงินรัชชูปการแล้ว ให้กระทรวงกลาโหมจ่ายเงินทดแทนให้เท่าจำนวนที่ได้ชำระไป ถ้ายังมีได้ชำระก็ไม่ต้องชำระในปีนั้น

หมวด ๖

การปลด

มาตรา ๓๔ การปลดทหารกองประจำการเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ นั้น ถ้ากระทรวงกลาโหมเห็นว่ามิเหตุจำเป็นที่จะ

เล่ม ๕๔ หน้า ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๘๐

เลื่อนกำหนดเวลาปลดไป ก็ให้ส่งเลื่อนไปได้ตามความ
จำเป็น

มาตรา ๓๕ ทหารกองเกินเมื่อมีอายุครบกำหนดปลด
แล้ว ให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ตามลำดับ
คืออายุสามสิบไปบริบูรณ์ เป็นทหารกองหนุนชั้นที่ ๒ อายุสี่สิบ
ไปบริบูรณ์ เป็นทหารกองหนุนชั้นที่ ๓ อายุสี่สิบหกไปบริบูรณ์
เป็นพันราชการทหารประเภทที่ ๒

มาตรา ๓๖ ทหารกองประจำการ ถ้าต้องถูกจำขังหรือจำคุก
ครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ดี เมื่อวันต้องโทษรวมได้ไม่น้อย
กว่าหนึ่งปี ให้ปลดเป็นกองหนุนประเภทที่ ๒ ทันที

ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดพร้อมด้วยสัตตังจังหวัด ออกใบ
สำคัญให้แก่ทหารที่ถูกปลดนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ใบสำคัญนี้ หากชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อคณะ
กรรมการอำเภอท้องที่เพื่อรับใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมไม่เกิน
ระเบียบละห้าสิบสตางค์

มาตรา ๓๗ ทหารกองประจำการ ทหารกองเกิน หรือ
ทหารกองหนุนซึ่งยังไม่ครบกำหนดปลดพันราชการทหาร ถ้า
พิการ ทุพพลภาพ หรือมีโรคซึ่งไม่สามารถ จะรับราชการ ทหาร

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๕๗

ได้ตั้งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ก็ให้ปลดพ้นราชการ
ทหารประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ แล้วแต่กรณี

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ หนังสือซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ให้ไว้แก่บุคคลใด
ถ้าชำรุดหรือสูญหายแล้วไม่แจ้งด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ
อำเภอท้องที่เพื่อรับใหม่ตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๖
หรือมาตรา ๓๖ ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่
ที่สามารถแจ้งได้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสอง
บาท

มาตรา ๓๙ ทหารกองเกินหรือทหารกองหนุนฝ่าฝืนไม่
ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๕ มีความผิดต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

บุคคลที่ได้ลงบัญชีที่อำเภอตามมาตรา ๑๖ แล้ว แต่ยังไม่
เป็นทหารกองเกิน ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มีความ
ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินร้อย
บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ บุคคลที่ไม่มาลงบัญชีที่อำเภอตามพระราชบัญญัตินี้หรือผู้สมรู้มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามร้อยบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ทหารกองเกินที่หลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่มาให้คณะกรรมการตรวจเลือกเข้ากองประจำการ ตามหมายเรียกของคณะกรรมการอำเภอก็ดี หรือหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนเพื่อจะไม่เข้ารับราชการทหารกองประจำการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี

มาตรา ๔๒ ทหารกองเกินหรือทหารกองหนุนที่หลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่เข้ารับการระดมพลหรือเข้าฝึกวิชาทหารตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงสี่ปี

มาตรา ๔๓ ทหารกองเกินหรือทหารกองหนุนที่หลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่เข้ารับ การทดลอง ความพร้อมตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ บุคคลที่ทำร้ายร่างกายตนเอง หรือให้ผู้อื่นทำ เพื่อจะให้พ้น จากการรับ ราชการทหาร ตามพระราช

บัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป จนถึงแปดปี

ผู้สมรู้เป็นใจในการทำร้ายร่างกายเพื่อความมุ่งหมาย ดังกล่าวนี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ขึ้นไปจนถึงสี่ปี

มาตรา ๔๕ บุคคลที่ใช้อุบาย หลอกลวงให้เจ้าหน้าที่ หลงเชื่อโดยเจตนาหลักเลียงให้พ้นจากการเข้ารับราชการ ทหารตาม พระราชบัญญัตินี้ จนเป็นผลสำเร็จ หรือผู้ยุยง เสี้ยมสอน จนเกิดความผิด ตามมาตรานี้ มีความผิดต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี

หมวด ๘

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๖ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้

ก. การลงบัญชีคน กองเกินอัตราที่อำเภอก่อนวันใช้ พระราชบัญญัตินั้น เป็นอันใช้ได้

ข. หมายถึงคน เข้ารับราชการใน กองประจำการซึ่ง ได้ออกไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินั้น เป็นอันใช้ได้ เว้น แต่บุคคลซึ่งได้รับการยกเว้น ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ต้อง ปฏิบัติตามหมายเรียกนั้น

ค. ผู้ที่ยังอยู่ใน กองประจำการ ตามพระราชบัญญัติเดิม ต้องรับราชการทหารต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดปลด

ง. ผู้ที่อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๑ ชั้นที่ ๒ หรือชั้นที่ ๓ ตามพระราชบัญญัติเดิมต้องอยู่ในกองหนุนชั้นนั้น ๆ ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

จ. ผู้ที่ถูกปลดพ้นราชการทหารตามพระราชบัญญัติเดิม ให้เป็นอันพ้นตลอดไป

ฉ. ผู้ที่เป็นคนกองเกินอัตราอยู่ตามพระราชบัญญัติเดิม ให้เป็นทหารกองเกินตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๗ บรรดาผู้ชายสัญชาติไทยที่มีอายุยังไม่ถึง สิบหกปีบริบูรณ์และยังมีได้ลงบัญชีโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ ลักษณะเกณฑ์ทหาร ถ้ามาลงบัญชีที่อำเภอท้องที่ซึ่งเป็น ภูมิลำเนาของตนตั้งแต่วันประกาศพระราชบัญญัตินี้จนถึง เก้าสิบวันภายหลังวันให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกความผิด เสียและให้เจ้าหน้าที่รับลงบัญชีไว้

หมวด ๕

การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการให้เป็นไป

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๑๐๑

ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกัน
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พิบูลสงคราม
รัฐมนตรี